

Feyenoord in het hospice

Voorpublicatie uit 'De meeste mensen gaan hier dood'

Met de projecten die vallen onder Feyenoord in de Samenleving laat de club zich nadrukkelijk van haar beste kant zien op maatschappelijk vlak. Daarbuiten zetten clubmensen zich geregeld op een andere manier in voor de samenleving, zonder dat dit normaal gesproken de publiciteit haalt. In die laatste categorie past bijvoorbeeld een bezoek dat Mario Been en Peter Houtman brachten aan hospice Cadenza in Rotterdam. Journaliste Katja Meertens volgde voor haar boek 'De meeste mensen gaan hier dood' een jaar lang het hospice en kreeg toestemming van Been, Houtman en de familie van Piet Peters om bij het bezoek aanwezig te zijn. Een voorpublicatie.

Vrijdag, 22 januari

Er zijn beroemdheden in huis! Trainer Mario Been en oud-speler Peter Houtman van Feyenoord zijn op bezoek bij de 64-jarige Piet Peters, Feyenoord-fan van het eerste uur en sinds kort gast in Cadenza.

Piet heeft het Downsyndroom en werkte jarenlang op sportcomplex Varkenoord via de gehandicaptenzorg, zodoende kent hij Been en Houtman persoonlijk. Peter Houtman gaf zelfs de ringen aan toen Piet op de middenstip van De Kuip zijn ja-woord gaf aan Riet, die eveneens verstandelijk gehandicapt is.

'Hoe ben je nou zo ziek geworden?' vraagt Been aan Piet.

Gehuld in een trainingspak van Feyenoord zit Piet in zijn rolstoel een beetje in elkaar gedoken. Zijn ogen twinkelen, maar hij ziet witjes en lijkt zich te moe te voelen om te praten. Daarom vertelt zijn zwager en begeleider Eric het verhaal.

Op Varkenoord viel Piet over een steentje waardoor zijn knie uit de kom raakte. Zijn voet werd helemaal blauw omdat er geen bloedtoevoer meer was. In het ziekenhuis bleek dat het mis was met zijn nierfunctie. Zo kwam de kanker toevallig aan het licht.

'Tjonge', zegt Mario Been.

Bij het opnamegesprek met Lies de Bont een paar dagen geleden, bleek dat Piet niet goed wist waarom hij in Cadenza was.

'Ik heb veel de hik en ik ben moe', zei hij.

'Weet u hoe dat komt?', vroeg Lies.

Piet schudde zijn hoofd.

'U bent goed ziek, begrijp ik', vervolgde Lies.

Piet liet een boer en hikte. 'Zie je, het begint weer', zei hij.

Eric kwam naast Piet staan en legde zijn hand op zijn schouder.

'Vertel de dokter maar wat je hebt', zei hij.

Piet keek aarzelend. 'Eh, mijn darmen.'

'Nee, je lever', verbeterde Eric.

'Mijn lever', herhaalde Piet.

'En?'

Toen het stil bleef, vulde Eric het zelf in. 'Je maag.'

'Mijn maag', herhaalde Piet plichtsgetrouw.

'En wat is er met je lever en je maag? Zeg het maar', zei Eric.

Piet bleef stil.

'Kanker', zei Eric.

Bij dat woord zakte Piet wat in elkaar en knikte hij stilletjes. Zijn vrouw Riet begon te huilen. Piet hield haar hand vast.

Riet liet een schriftje aan Lies zien waarin ze een liedje van Frans Bauer had herschreven voor Piet. Ze is groot fan van de zanger, van wie ze een afbeelding op haar gouden kettinkje heeft laten graveren.

'Ik laat het nooit aan iemand lezen, alleen aan Eric en aan u', zei ze trots.

Lies pakte het schriftje aan, las glimlachend het lied en bladerde verder. Incens stopte ze. 'Is het een dagboekje? Ik zal niet verder

lezen.'

Lies legde een hand op Piets arm. 'Wat zou u nog graag willen?', vroeg ze.

'Ik wil nog tv kijken 's avonds', antwoordde hij.

'Ik weet niet of dat gaat lukken', zei Lies eerlijk. 'We kunnen in elk geval alles overnemen zoals wassen en aankleden. Misschien blijft er energie over voor bezoek.'

Nu het bezoek er is, lijkt het erop dat Piet maar weinig energie heeft. Toch blijft hij dapper in zijn stoel zitten, terwijl zijn vrouw honderduit kwebbelt tegen Been en Houtman.

Over wat Piet heeft gegeten, hoe hij heeft geslapen, dat hij toch wel erg ziek is, dat de flat waarin ze met Piet woont wordt gerenoveerd en dat ze daarom samen met hem in Cadenza verblijft. Dat ze in haar appartement wil blijven wonen als Piet er straks niet meer is.

'Dat zal niet gemakkelijk zijn', zegt Mario Been.

'Nee, maar ik heb foto's van Piet op de kast staan', zegt Riet.

Ook aan Been laat Riet haar schriftje lezen, met de woorden: 'Ik laat het aan niemand lezen, alleen aan Eric en aan jou.'

Na een kwartier is er lang genoeg over kanker en ziekenhuisbezoeken gesproken. Het is tijd voor belangrijker zaken.

'Ga je Tomasson opstellen?' vraagt Riet aan Been. De trainer houdt zich op de vlakte, maar vraagt wie zij of Piet zou opstellen.

Een wedstrijd uit 1984 wordt besproken.

'Mijn schoonvader kreeg een paar minuten voor tijd een hartaanval en toen maakte jij net die penalty', vertelt Eric aan Houtman. 'We hebben hard gejuicht!'

Het lijkt alsof het gesprek een beetje langs Piet heen gaat. Eric probeert hem erbij te betrekken: 'Vanaf zijn achtste volgt ie alles van Feyenoord', vertelt hij trots.

'Ik heb nog oude foto's van je gezien op Varkenoord', zegt Houtman tegen Piet. Piet knikt maar zegt niets.

Riet helpt Peter Houtman herinneren dat hij acht jaar geleden op de middenstip trouwringen aan Piet en Riet aanreikte. 'Wij wisten niet dat jij er zou staan', zegt ze.

Houtman stoot Piet met zijn elleboog aan: 'Je vrouw is nog steeds verliefd op je, hè?'

Riet wordt serieus. 'De dokter zei dat het einde in zicht is. Mor-

Piet Peters te midden van onder anderen Aad van der Laan (geheel links), Mario Been (derde van links) en Peter Houtman (geheel rechts).

gen ga ik naar de kapper, maar als ik dan bij de deur sta, denk ik: nu laat ik Piet alleen achter.'

'Nee joh!', grapt Mario Been. 'Piet is blij dat ie dan even rust heeft!'

Eric legt Riet geduldig uit dat ze gerust naar de kapper kan, want nu is de verpleging bij Piet.

'O ja, dat is ook zo', zegt Riet.

Piet wrijft met zijn hand over zijn gezicht.

'Wie vind je een goede scheidsrechter?' vraagt Houtman aan Piet. Piet antwoordt binnensmonds. Hij is niet meer te verstaan, zo moe is hij.

'Zullen we maar foto's maken?' vraagt Peter Houtman. 'Dan zetten we die in het informatieblaadje. Volgende week krijg je die in de bus.'

Zondag, 24 januari

Het informatieblaadje met daarin zijn foto heeft Piet Peters niet meer gezien. De foto zelf wel: een kleurenafdruk van hem en Riet, geflankeerd door Mario Been en Peter Houtman prijkt sinds vrijdagmiddag op zijn nachtkastje.

Vannacht overleed Piet. Riet was bij hem.

De naam van Jan en Riet Peters zijn in het boek geanonimiseerd.

Mertens: 'Piet genoot zichtbaar'

Piet Peters was tijdens zijn leven een graag geziene gast op Varkenoord, waar hij als vrijwilliger jarenlang vele klusjes opknapte. Twee dagen voordat hij overleed in hospice Cadenza zochten de oer-Feyenoorders Mario Been en Peter Houtman hem op. 'Piet was al heel erg verzwakt, maar genoot zichtbaar', zegt

Katja Meertens, auteur van het boek 'De meeste mensen gaan hier dood'. 'Iedereen deed zijn best om het hem naar de zin te maken. Been en Houtman waren heel ontspannen, maakten zelfs grapjes, ondanks de moeilijke situatie.' Meertens is journaliste en schreef voor Margriet over palliatieve instellingen,

en kreeg daarop zeer veel reacties. Hierop besloot ze een jaar lang het palliatief centrum Cadenza in Rotterdam te volgen en haar ervaringen te verwerken in een boek. 'Mensen die aan het einde van hun leven zijn hebben iets puurs', zegt Meertens. Alles wat er niet toe doet, valt weg. De puurheid blijft over.'